

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Alardi monachi de Lucka, cui Christus cum matre & Sanctis
morienti apparuit, ca. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

lum. Hæc mihi de obitu monachorum Claustrensium comperta sunt. APOLLONIVS: Si dæmones electis in morte sic sunt importuni, quid sit de reprobis, quorū peccata sanctorum Angelorum impediunt præsidia? CÆSARIVS: De hoc satis dicturus sum in sequentibus, Mors Cunonis aliorum militum obitus ad memoriā mihi reuocat, qui malè quidem vixerunt, sed felici fine decesserunt.

CAPVT XVIII.

ERat quidam miles in Saxonia, Ludolphus nomine, sed tyrannus actione; hic cū die quadam vestibis nouis atque scarlatis indutus in via equitaret, rusticum cum curru obuium habuit, cuius cū vestimenta ex rotarum impulsu luto aspergerentur, ipse, utpote miles superbus, commotus valde, extracto gladio, homini pedem amputauit; qui postea, Deo miserante, de peccatis suis dolens, in domo ordinis nostri, quæ Porta vocatur, factus est monachus. Non multo post, in grauem infirmitatem incidens, cū quotidie à se mala commissa deplangeret, & maximè abscissionem iam dicti pedis, infirmario se consolanti respondit: Non potero consolari, nisi videro signa Iob in corpore meo. Et ecce post dies paucos cicatricem, instar fili coccinei, contemplatus est circa talum suum in eodem pede & in eodem loco, vbi rustico pedem truncauerat, qui paulatim cœpit computrescere, ita ut vermes de eo scaturirent. Tunc repletus gaudio ait; Modò de venia spero, quia video signa Iob in corpore meo, sicque in multa cordis contritione atque gratiarum actione, inualecente morbo, spiritum reddidit. Hæc mihi relata sunt ab Abbate Liuoniæ, qui filius est domus supradictæ.

CAPVT XIX.

ALterius cuiusdam militis mortem valde pretiosam retulit mihi Adam monachus de Lucca, cuius in superioribus memini. Erat, inquit, in Saxonia miles quidam Alardus nomine, qui vir fuerat tantę probitatis, ut in primo torneamento, in quo miles factus est, manu propria quatuordecim dextra-

rios

rios acquireret: qui, sicut vir prudens, eundem honorem temporalem non suis viribus sed Deo ascribens, omnia restituit, & sodalibus cum seculo valedicens, in Lucka monasterio nostræ religionis habitum suscepit. Et quia electos suos probat Dominus, tanta illum infirmitate flagellauit, vt vermes de eius corpore indefinenter scaturirent; quorum fetorem simul & horrorem cum ministri sustinere non possent, ait Abbas prædicto Adæ: Quid faciemus frater cum homine isto? Respondit ille: Dentur mihi quatuor lintheamina, & ego pro Christi nomine curam illius suscipiam. Quod cum factum fuisset, assidua pannorum mutatione, fetorem temperauit, tam sibi quam ægroto. Cumque dies adesset remunerationis tantæ patientiæ, ait Adæ: Sternite mihi mattam, & pulsate tabulam, quia Dominus vocat me, & fecit sic. Veniente conuentu, post dictam letaniam, cum omnes penè ad lachrymas verbis valde compunctiuus mouisset, subjunxit: Modò ite domini mei dilectissimi, & dicite missas vestras, quia Saluator mundi & gloriosa eius genitrix, cum angelis & multitudine sanctorum, illuc venturi sunt, post reuertimini cum eis, quia animam meam suscipient. Interim dum missas dicerent, sicut mihi retulit sæpe dictus Adam, Alardus spiritu prophetico, omnia quæ in oratorio agebantur, indicauit, dicens: Tales Missæ, à talibus sacerdotibus, ad talia altaria celebrantur. Et miratus est valde de homine laico. Reuertente conuentu, ille vultu iucundo sic ait: Ecce Christus cum matre & sanctis suis præfens est, habentes manus sub mento meo, & iam suscipient animam meam, nec mihi credatis, si in instanti mortuus non fuero. Ad quod verbum mox expirauit, morte verba confirmans. De cuius corpore statim tantus odor exiuit, vt omnes illius suauitate reficerentur circumstantes. APOLLON. Valde me recreat horum oratio. CÆSARIUS: Ex quo sermo est de militibus, referã vnde amplius adificeris, iterumque reuertar ad personas religiosas.